

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทยา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมของผู้พิการที่ได้รับการฝึกอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน ผู้ศึกษานำเสนอผลการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน/ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพร้อมของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน/ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ อายุ สถานภาพสมรสและระดับการศึกษา

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ลักษณะความพิการ ระยะเวลาที่เกิดการพิการ สาขาอาชีพที่เข้ารับการฟื้นฟู การผ่านการฟื้นฟูอาชีพ ผลการศึกษา ปรากฏดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเป็นชายร้อยละ 71.7 และหญิงร้อยละ 28.3 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.0 มีอายุอยู่ในช่วง 25-28 ปี รองลงมาร้อยละ 26.7 มีอายุอยู่ในช่วง 21-24 ปี ร้อยละ 16.7 มีอายุตั้งแต่ 17-20 ปี และร้อยละ 13.3 มีอายุตั้งแต่ 29-32 ปี และ 33-36 ปี ตามลำดับ และด้านสถานภาพสมรสนั้น กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 88.3 มีสถานภาพโสด รองลงมา คือ ร้อยละ 5.0 เท่ากันที่สมรสแล้วและหม้าย และร้อยละ 1.7 หย่าร้าง/แยกกันอยู่ (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
เพศ ช่วงอายุ และสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	43	71.7
หญิง	17	28.3
ช่วงอายุ		
17-20 ปี	10	16.7
21-24 ปี	16	26.7
25-28 ปี	18	30.0
29-32 ปี	8	13.3
33-36 ปี	8	13.3
สถานภาพสมรส		
โสด	53	88.3
สมรส	3	5.0
หม้าย	3	5.0
หย่า	1	1.7
รวม	60	100.0

ระดับการศึกษา สภาพการพิการ ระยะเวลาที่เกิดการพิการ

กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.0 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รองลงมา ร้อยละ 31.7 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และร้อยละ 15.0 มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย และร้อยละ 3.3 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตามลำดับ ด้านสภาพการพิการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.0 มีความพิการที่ขา รองลงมา ร้อยละ 40.0 มีความพิการทั้งที่แขนและขา และร้อยละ 15.0 มีความพิการที่แขน และด้านระยะเวลาที่เกิดการพิการ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 75.0 มีระยะเวลาที่เกิดการพิการภายหลังกำเนิด และร้อยละ 25.0 มีระยะเวลาที่เกิดการพิการภายหลังกำเนิดตามลำดับ (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

ระดับการศึกษา สภาพการพิการ และระยะเวลาที่เกิดความพิการ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	2	3.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	31.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	50.0
อื่น ๆ	9	15.0
สภาพการพิการ		
แขน	9	15.0
ขา	27	45.0
ทั้งแขนและขา	24	40.0
ระยะเวลาที่เกิดความพิการ		
พิการแต่กำเนิด	15	25.0
พิการภายหลัง	45	75.0

สาขาอาชีพที่เข้ารับการฟื้นฟู ประสิทธิภาพในการฟื้นฟูอาชีพ และความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการฟื้นฟูอาชีพ

กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 33.3 เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพหลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจ รองลงมาร้อยละ 30.0 เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพหลักสูตรการพัฒนากระบวนงานระบบสารสนเทศ ร้อยละ 20.0 เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพหลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์ ร้อยละ 8.3 เข้ารับการฟื้นฟูอาชีพหลักสูตรเทคโนโลยีการเขียนแบบแม่พิมพ์ซึ่งเท่ากับหลักสูตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการด้านประสิทธิภาพในการฟื้นฟูอาชีพ ร้อยละ 71.7 ไม่เคยผ่านการฟื้นฟูอาชีพมาก่อน และร้อยละ 28.3 เคยผ่านการฟื้นฟูอาชีพมาก่อนหน้านี้และความพึงพอใจในสภาพการด้านต่าง ๆ ในการฟื้นฟูอาชีพด้านเนื้อหาของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจร้อยละ 100.0 เท่ากับความพึงพอใจด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่เรียน กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจร้อยละ 98.3 ด้านอุปกรณ์เครื่องมือประกอบการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจร้อยละ 91.7 และด้านความช่วยเหลือในการหางาน กลุ่มตัวอย่างมีความพอใจ ร้อยละ 90.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.3

สาขาอาชีพที่รับการฟื้นฟูและประสบการณ์การฟื้นฟูอาชีพ

สาขาอาชีพที่รับการฟื้นฟูและประสบการณ์การฟื้นฟูอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
สาขาอาชีพที่รับการฟื้นฟู		
หลักสูตรคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจ ภาคภาษาอังกฤษ	20	33.3
หลักสูตรการพัฒนาระบบสารสนเทศ	18	30.0
หลักสูตรอิเล็กทรอนิกส์	12	20.0
หลักสูตรเทคโนโลยีการเขียนแบบแม่พิมพ์	5	8.3
หลักสูตรการพัฒนาคูณภาพชีวิตคนพิการ	5	8.3
ประสบการณ์การฟื้นฟูอาชีพ		
ไม่เคย	43	71.7
เคย	17	28.3
รวม	60	100.0

ตารางที่ 4.4

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของการฟื้นฟูอาชีพ

องค์ประกอบของการฟื้นฟูอาชีพ	พอใจ		ไม่พอใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อหาของหลักสูตร	60	100.0	0	0
ครูผู้สอน	60	100.0	0	0
สถานที่เรียน	59	98.3	1	1.7
อุปกรณ์เครื่องมือประกอบการเรียน	55	91.7	5	8.3
ความช่วยเหลือด้านจัดหางาน	54	90.0	6	10.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพร้อมของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การศึกษาความพร้อมของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้น ผู้ศึกษาได้แบ่งปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้พิการไว้ 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ ด้านทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ และด้านทัศนคติในการประกอบอาชีพของคนพิการ ซึ่งขอเสนอผลการศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นดังต่อไปนี้

ด้านความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ

การศึกษาด้านความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ ผู้ศึกษาได้กำหนดคำถามไว้ 9 ประเด็น โดยแบ่งตามระดับความต้องการ ดังนี้

ประเด็นที่มีระดับความต้องการมาก ประกอบด้วย

ด้านความต้องการหน่วยงานที่ช่วยในการจัดหางานให้เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำมากขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 88.3 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 8.3 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 3.3 มีความต้องการในระดับน้อย ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 แสดงว่าคนพิการต้องการหน่วยงานที่ช่วยในการจัดหางานให้เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำมากขึ้นในระดับมาก

กลุ่มตัวอย่างต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้จ่ายและเลี้ยงดูครอบครัว ร้อยละ 88.3 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 6.7 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.0 มีความต้องการในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้จ่ายและเลี้ยงดูครอบครัว ในระดับมาก

ด้านความต้องการพยายามหางานให้ทำได้โดยเร็วของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 85.0 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 10.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.0 มีความต้องการในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 แสดงว่าเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพคนพิการจะพยายามหางานให้ทำได้โดยเร็ว ในระดับมาก

ด้านความต้องการมีงานเพื่อให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 68.3 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 21.7 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 10.0 มีความต้องการในระดับน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า

มีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 แสดงว่าคนพิการคิดว่าการมีงานทำจะทำให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถในตัว ในระดับมาก

ด้านความต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้ในการฟื้นฟู/บำบัดสภาพการพิการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 63.3 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 30.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 6.7 มีความต้องการในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า มีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้ในการฟื้นฟู/บำบัดสภาพการพิการ ในระดับมาก

ด้านความต้องการทำงานในสถานประกอบการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 53.3 มีความต้องการในระดับมาก รองลงมาร้อยละ 40.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง และร้อยละ 6.7 มีความต้องการในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 แสดงว่าเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพคนพิการต้องการหางานตามสถานประกอบการ ในระดับมาก

ด้านความต้องการทำงานแม้ค่าจ้างต่ำของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 50.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 48.3 มีความต้องการในระดับมาก และร้อยละ 1.7 มีความต้องการในระดับน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 แสดงว่าคนพิการคิดว่าปัจจุบันนี้งานหายากและหากได้งานที่แม้ค่าตอบแทนไม่ตรงตามความต้องการของคนพิการ แต่หากคนพิการรับได้คนพิการก็จะทำในระดับมาก

ประเด็นที่มีระดับความต้องการปานกลาง ได้แก่

ด้านความต้องการประกอบอาชีพอิสระของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 55.0 มีความต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 28.3 มีความต้องการในระดับน้อย และร้อยละ 16.7 มีความต้องการในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 1.88 แสดงว่าเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพคนพิการต้องการประกอบอาชีพอิสระในระดับปานกลาง

ประเด็นที่มีระดับความต้องการน้อย ได้แก่

ด้านความต้องการประกอบอาชีพตรงตามหลักสูตรที่ฝึกมาเท่านั้นของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 58.3 มีความต้องการในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 38.3 มีความต้องการในระดับน้อย และร้อยละ 3.3 มีความต้องการในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามี

ระดับความต้องการเฉลี่ยเท่ากับ 1.65 แสดงว่าเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพคนพิการต้องการประกอบอาชีพตรงตามหลักสูตรที่ฝึกมาเท่านั้นในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาภาพรวมของความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ

ความต้องการในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ	ระดับความความต้องการ/ความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ต้องการหน่วยงานช่วยจัดหางานให้เพื่อเพิ่มโอกาสได้งานทำมากขึ้น	88.3 (53)	8.3 (5)	3.4 (2)	2.85	0.444	มาก
ต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้จ่ายและเลี้ยงดูครอบครัว	88.3 (53)	6.7 (4)	5.0 (3)	2.83	0.493	มาก
เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพจะพยายามหางานให้ทำให้ได้โดยเร็ว	85.0 (51)	10.0 (6)	5.0 (3)	2.80	0.514	มาก
ต้องการทำงานให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าและความสามารถ	68.3 (41)	21.7 (13)	10.0 (6)	2.58	0.671	มาก
ต้องการหารายได้ด้วยตนเองเพื่อใช้ฟื้นฟู/บำบัดสภาพการพิการ	63.3 (38)	30.0 (18)	6.7 (4)	2.57	0.621	มาก
ต้องการหางานตามสถานประกอบการเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพ	53.3 (32)	40.0 (24)	6.7 (4)	2.47	0.623	มาก
ต้องการทำงานแม้ค่าจ้างต่ำ	48.3 (29)	50.0 (30)	1.7 (1)	2.47	0.536	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ความต้องการในการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ	ระดับความความต้องการ/ความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ต้องการประกอบอาชีพอิสระเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอาชีพ	16.7 (10)	55.0 (33)	28.3 (17)	1.88	0.666	ปานกลาง
ต้องการประกอบอาชีพตรงตามหลักสูตรที่ฝึกมาเท่านั้น	3.3 (2)	58.3 (35)	38.3 (23)	1.65	0.547	น้อย
รวม				2.46	0.568	มาก

ทักษะเพื่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

การศึกษาด้านทักษะต่อการประกอบอาชีพของคนพิการผู้ศึกษาได้กำหนดคำถามไว้ 9 ประเด็น โดยแบ่งตามระดับทักษะ ดังนี้

ประเด็นที่มีระดับทักษะมาก ประกอบด้วย

การฝึกฝนการใช้อุปกรณ์การฝึกอาชีพเพื่อให้เกิดความชำนาญอยู่เสมอของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 35.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลางตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 แสดงว่าคนพิการฝึกฝนทักษะการใช้อุปกรณ์การฝึกอาชีพเพื่อให้เกิดความชำนาญอยู่เสมอ ในระดับมาก

การหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 63.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 36.7 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลางตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 แสดงว่า คนพิการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะตนเองอยู่เสมอ ในระดับมาก

การคิดหาวิธีการทำงานใหม่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 63.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 33.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง และร้อยละ 3.4 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อย ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพ

เฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่า คนพิการมักคิดหาวิธีการทำงานใหม่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น ในระดับมาก

การทบทวนความรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญในทักษะอาชีพที่คนพิการอบรมอยู่เสมอ ของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 58.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 40.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.7 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่ามีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 แสดงว่าคนพิการทบทวนความรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญในทักษะอาชีพอยู่เสมอในระดับมาก

การวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอนไว้ล่วงหน้าของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.7 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 45.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก และร้อยละ 3.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมพบว่า ระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า คนพิการมักวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอนไว้ล่วงหน้าอยู่เสมอ ในระดับมาก

ประเด็นที่มีระดับทักษะปานกลาง ประกอบด้วย

การมีทักษะเพียงพอต่อการประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 70.0 มีคิดว่าตนเองทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 28.3 คิดว่าตนเองมีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก และร้อยละ 1.7 คิดว่าตนเองมีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 แสดงว่า คนพิการมีทักษะเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ในระดับปานกลาง

คะแนนการสอบประเมินการฝึกอบรมอาชีพที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 65.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 28.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก และร้อยละ 6.7 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อยตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 แสดงว่า คะแนนจากการสอบประเมินการฝึกอบรมอาชีพที่ผ่านมาของคนพิการอยู่ในปานกลาง

การมีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพตามหลักสูตรของคนพิการของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 40.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 35.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อย และร้อยละ 25.0 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีระดับทักษะต่อ

การประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 แสดงว่า คนพิการมีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มทักษะกับการฝึกอาชีพตามหลักสูตร ในระดับปานกลาง

ประเด็นที่มีระดับทักษะน้อย ได้แก่

การมีประสบการณ์ในการทำงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสาขาที่คนพิการฝึกอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 58.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับน้อย รองลงมา ร้อยละ 33.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง และร้อยละ 8.3 มีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีระดับทักษะต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 แสดงว่า คนพิการมีทักษะการทำงานจากประสบการณ์การทำงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสาขาที่คนพิการฝึกอาชีพในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาภาพรวมด้านทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะในการประกอบอาชีพระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

ทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

ทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ	ระดับความความต้องการ/ความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การฝึกฝนการใช้อุปกรณ์การฝึกอาชีพเพื่อให้เกิดความชำนาญอยู่เสมอ	65.0 (39)	35.0 (21)	-	2.65	0.481	มาก
การหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	63.3 (38)	36.7 (22)	-	2.63	0.486	มาก
การคิดหาวิธีการทำงานใหม่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ	63.3 (38)	33.3 (20)	3.3 (2)	2.60	0.558	มาก
การทบทวนความรู้เพื่อให้เกิดความชำนาญในทักษะอาชีพที่อบรมอยู่เสมอ	58.3 (35)	40.0 (24)	1.7 (1)	2.57	0.533	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ทักษะในการประกอบอาชีพของ คนพิการ	ระดับความความต้องการ/ ความเห็น			$\bar{X}$	S.D.	การ แปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
การวางแผนการปฏิบัติงานอย่าง เป็นขั้นตอนไว้ล่วงหน้าอยู่เสมอ	45.0 (27)	51.7 (31)	3.3 (2)	2.42	0.561	มาก
การมีทักษะเพียงพอต่อการ ประกอบอาชีพ	28.3 (17)	70.0 (42)	1.7 (1)	2.27	0.482	ปาน กลาง
คะแนนจากการสอบประเมินการ ฝึกอบรวมอาชีพที่ผ่านมาอยู่ใน เกณฑ์ดี	28.3 (17)	65.0 (39)	6.7 (4)	2.22	0.555	ปาน กลาง
การมีโอกาสได้ไปศึกษาดูงานที่ เกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพตาม หลักสูตร	25.0 (15)	40.0 (24)	35.0 (21)	1.90	0.775	ปาน กลาง
การมีประสบการณ์ในการทำงาน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับสาขาที่ ฝึกอาชีพมาก่อน	8.3 (5)	33.3 (20)	58.3 (35)	1.50	0.651	น้อย
รวม				2.30	0.564	ปาน กลาง

ด้านทัศนคติของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การศึกษาด้านทัศนคติของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้ศึกษาได้กำหนด
คำถามไว้ 9 ประเด็น แบ่งตามระดับทัศนคติ ดังนี้

ประเด็นที่มีระดับทัศนคติมาก ประกอบด้วย

ด้านการคิดว่าแม้พิการก็สามารถหารายได้เลี้ยงตนเองได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ
93.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 6.7 มีทัศนคติต่อ
การเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อ

การเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 แสดงว่า คนพิการคิดว่าแม้พิการก็สามารถหารายได้เลี้ยงตนเองได้ในระดับมาก

ด้านการคิดหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 91.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 8.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 แสดงว่า คนพิการพร้อมที่จะทำงานหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวในระดับมาก

การเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคอะไรง่ายของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 21.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 แสดงว่า คนพิการไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคอะไรง่าย ๆ ในระดับมาก

การให้กำลังใจตนเองในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบาก พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 78.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 21.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลางตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า ทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.78 แสดงว่า คนพิการมีทัศนคติด้านให้กำลังใจตนเองในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากในระดับมาก

ด้านการสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 36.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 แสดงว่า คนพิการสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองในระดับมาก

ด้านการสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 35.0 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง และร้อยละ 1.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 แสดงว่า คนพิการสามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ ในระดับมาก

ด้านการคิดว่าตนมีจุดเด่นของตัวเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 58.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 36.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่

ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง และร้อยละ 5.0 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 แสดงว่า คนพิการมีทัศนคติว่าตนเองมีจุดเด่นของตัวเองในระดับมาก

ด้านการคิดว่าตนเองมีคุณภาพเพียงพอสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 55.0 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 43.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก และร้อยละ 1.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อย ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 แสดงว่า คนพิการคิดว่าบ่อยครั้งงานที่คนพิการทำมีคุณภาพเพียงพอสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้ในระดับมาก

ประเด็นที่มีระดับทัศนคติปานกลาง ได้แก่

การคิดว่าผลงานที่ทำไม่ดีพอเมื่อเทียบกับผลงานของคนอื่น พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 43.3 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 41.7 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับน้อย และร้อยละ 15.0 มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวม พบว่า มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ยเท่ากับ 1.73 แสดงว่า ทัศนคติของคนพิการเมื่อปฏิบัติงานใดแล้ว คนพิการคิดว่าผลงานที่ได้ไม่ดีพอเมื่อเทียบกับผลงานของคนอื่นในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาภาพรวมด้านทัศนคติต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.59 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

ทัศนคติของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ทัศนคติของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	ระดับทัศนคติ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
แม้พิการก็สามารถหารายได้เลี้ยงตนเองได้	93.3 (56)	6.7 (4)	-	2.93	0.252	มาก
พร้อมทำงานหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว	91.7 (55)	8.3 (5)	-	2.92	0.279	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้พิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	ระดับทัศนคติ			$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
	มาก	ปานกลาง	น้อย			
ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคอะไรง่าย ๆ	78.3 (47)	21.7 (13)	-	2.78	0.415	มาก
ให้กำลังใจตนเองในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากเสมอ	78.3 (47)	21.7 (13)	-	2.78	0.415	มาก
สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง	63.3 (38)	36.7 (22)	-	2.63	0.486	มาก
สามารถให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้	63.3 (38)	35.0 (21)	1.7 (1)	2.62	0.524	มาก
มีจุดเด่นของตัวเอง	58.3 (35)	36.7 (22)	5.0 (3)	2.53	0.596	มาก
บ่อยครั้งงานที่ทำมีคุณภาพเพียงพอสามารถแข่งขันกับผู้อื่นได้	43.3 (26)	55.0 (33)	1.7 (1)	2.42	0.530	มาก
ผลงานที่ได้ไม่ดีพอเมื่อเทียบกับผลงานของคนอื่น	15.0 (9)	43.3 (26)	41.7 (25)	1.73	0.710	ปานกลาง
รวม				2.59	0.467	มาก

ภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพ

จากการศึกษาความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพ พบว่าคนพิการต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ด้านทักษะต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่าคนพิการมีทักษะต่อการประกอบอาชีพในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 และด้านทัศนคติต่อการทำงานของคนพิการ พบว่าคนพิการมีทัศนคติต่อการทำงานในระดับมาก ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาภาพรวมถึงความพร้อมของ

คนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน พบว่า คนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพมีความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

ความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ
ที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพ

ความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ทัศนคติต่อการทำงานของคนพิการ	2.59	0.467	มีทัศนคติที่ดี
ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพ	2.46	0.568	ต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานมาก
ทักษะต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ	2.30	0.564	มีทักษะในการประกอบอาชีพปานกลาง
รวม	2.45	0.533	มีความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานมาก

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

1. คุณลักษณะส่วนบุคคลกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

1.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการพบว่า เพศชายมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ย 2.40 ส่วนเพศหญิงมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานมีค่าเฉลี่ย 2.50 จะเห็นได้ว่า เพศหญิงมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศ พบว่าความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.125$) (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9

ความแตกต่างระหว่างเพศกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ชาย	43	2.40	0.256	-1.478	0.145
หญิง	17	2.50	0.200		

1.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 33-36 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.51 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-20 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.16 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.004$) (ตารางที่ 4.10 และ 4.11)

และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ พบว่าคนพิการที่มีอายุระหว่าง 17-20 ปี มีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างจากช่วงอายุทุกกลุ่ม โดยมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานน้อยที่สุด (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุกับ
ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
17-20 ปี	10	2.16	0.268
21-24 ปี	16	2.48	0.271
25-28 ปี	18	2.49	0.166
29-32 ปี	8	2.44	0.230
33-36 ปี	8	2.51	0.117
รวม	60	2.43	0.245

ตารางที่ 4.11

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับความต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.850	0.213	4.341	0.004*
ภายในกลุ่ม	55	2.693	0.049		
รวม	59	3.543			

ตารางที่ 4.12

ความแตกต่างของความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานระหว่าง
ช่วงอายุรายคู่

สภาพ ความพิการ	17-20 ปี	21-24 ปี	25-28 ปี	29-32 ปี	33-36 ปี
17-20 ปี		-0.312*	-0.321*	-0.277*	-0.347*
21-24 ปี			-0.008	0.034	-0.034
25-28 ปี				0.043	-0.026
29-32 ปี					-0.069
33-36 ปี					

1.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา ก่อนเข้ารับการฟื้นฟู อาชีพต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.48 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.38 เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าความแตกต่างการเข้าสู่ตลาดแรงงานระหว่างระดับการศึกษา ก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.816$) (ตารางที่ 4.13 และ 4.14)

ตารางที่ 4.13
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างการศึกษา
กับความถี่ต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	2	2.38	0.078
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	2.39	0.179
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	2.44	0.280
อื่น ๆ	9	2.48	0.277
รวม	60	2.43	0.245

ตารางที่ 4.14
ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างการศึกษากับความถี่ต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.058	0.019	0.313	0.816
ภายในกลุ่ม	56	3.484	0.062		
รวม	59	3.543			

1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพความพึงการต่อความต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพึงการทั้งแขนและขา มีค่าเฉลี่ย
สูงสุดเท่ากับ 2.49 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพึงการที่ขา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.37
เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าความถี่ต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานระหว่างสภาพ
ความพึงการไม่มีความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.214$) (ตารางที่ 4.15 และ 4.16)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสภาพความพิการ
กับความต้อต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

สภาพความพิการ	N	$\bar{X}$	S.D.
แขน	9	2.44	0.096
ขา	27	2.37	0.298
ทั้งแขนและขา	24	2.49	0.204
รวม	60	2.42	0.245

ตารางที่ 4.16

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสภาพความพิการ
กับความต้อต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.186	0.093	1.583	0.214
ภายในกลุ่ม	57	3.356	0.059		
รวม	59	3.543			

1.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการพิการกับความต้อต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการพบว่า คนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดมีความต้อการ
เข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ย 2.42 คนพิการที่มีระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดมีความต้อการเข้าสู่
ตลาดแรงงานมีค่าเฉลี่ย 2.43 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าความ
ต้อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดและคนพิการที่มี
ระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.894$)
(ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการฝึกากับความต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงาน

ระยะเวลาการฝึก	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ฝึกแต่กำเนิด	15	2.42	0.303	-0.134	0.894
ฝึกภายหลัง	45	2.43	0.226		

1.6 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสาขาการฝึกอาชีพต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนฝึกพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพสาขาการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนฝึกมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.46 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพสาขาเทคโนโลยีเขียนแบบและแม่พิมพ์มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.35 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.958$) (ตารางที่ 4.18 และ 4.19)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสาขา
การฝึกอาชีพกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

สาขาการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.
การพัฒนาาระบบสารสนเทศ	18	2.42	0.233
อิเล็กทรอนิกส์	12	2.43	0.153
คอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจ	20	2.44	0.322
เทคโนโลยีเขียนแบบแม่พิมพ์	5	2.35	0.276
การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนฝึก	5	2.46	0.093
รวม	60	2.42	0.245

ตารางที่ 4.19
ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสาขาการฝึกอาชีพ
กับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.041	0.010	0.160	0.958
ภายในกลุ่ม	55	3.502	0.064		
รวม	59	3.543			

1.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานพบว่า คนฝึกที่ไม่มีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานเฉลี่ย 2.42 และคนฝึกที่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานมีค่าเฉลี่ย 2.43 เมื่อทดสอบความแตกต่าง พบว่า ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนฝึกที่มีระยะเวลาฝึกตั้งแต่กำเนิดและคนฝึกที่มีระยะเวลาฝึกภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.973$) (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20
ความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ
กับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ไม่เคย	43	2.42	0.253	-0.035	0.973
เคย	17	2.43	0.228		

2. คุณลักษณะส่วนบุคคลกับทักษะต่อการทำงาน

2.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทักษะต่อการทำงานของคนฝึกพบว่า เพศชายมีทักษะต่อการทำงานเฉลี่ย 2.32 ส่วนเพศหญิงมีทักษะต่อการทำงานมี

ค่าเฉลี่ย 2.25 จะเห็นได้ว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าทักษะต่อการทำงานของเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.428$) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

ความแตกต่างระหว่างเพศกับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ชาย	43	2.32	0.284	0.799	0.428
หญิง	17	2.25	0.365		

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับทักษะต่อการทำงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 29-32 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.37 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 33-36 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.23 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ทักษะต่อการทำงานระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.847$) (ตารางที่ 4.22 และ 4.23)

ตารางที่ 4.22

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุกับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
17-20 ปี	10	2.33	0.314
21-24 ปี	16	2.25	0.311
25-28 ปี	18	2.33	0.302
29-32 ปี	8	2.37	0.244
33-36 ปี	8	2.23	0.404
รวม	60	2.30	0.307

ตารางที่ 4.23
ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.137	0.034	0.344	0.847
ภายในกลุ่ม	55	5.459	0.099		
รวม	59	5.596			

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพต่อทักษะต่อการทำงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.61 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.24 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทักษะต่อการทำงานระหว่างระดับการศึกษาก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.196$) (ตารางที่ 4.24 และ 4.25)

ตารางที่ 4.24
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างการศึกษากับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

การศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	2	2.61	0.235
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	2.24	0.255
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	2.28	0.325
อื่น ๆ	9	2.44	0.323
รวม	60	2.31	0.307

ตารางที่ 4.25
ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.446	0.149	1.617	0.196
ภายในกลุ่ม	56	5.150	0.092		
รวม	59	5.596			

2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพความพิการต่อทักษะต่อการทำงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่ขา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.40 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่แขน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.11 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าทักษะต่อการทำงานระหว่างสภาพความพิการมีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.039$) (ตารางที่ 4.26 และ 4.27)

และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี LSD พบว่า คนพิการที่มีสภาพการพิการที่แขน มีทักษะต่อการทำงานต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพการพิการที่ขา โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่แขนมีทักษะต่อการทำงานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่ขา (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.26
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสภาพความพิการ
กับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

สภาพความพิการ	N	$\bar{X}$	S.D.
แขน	9	2.11	0.260
ขา	27	2.40	0.314
ทั้งแขนและขา	24	2.27	0.285
รวม	60	2.31	0.307

ตารางที่ 4.27

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสภาพความพิการกับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.602	0.301	3.437	0.039*
ภายในกลุ่ม	57	4.994	0.088		
รวม	59	5.596			

ตารางที่ 4.28

ความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยระหว่างสภาพความพิการ
กับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

สภาพความพิการ	แขน	ขา	แขนและขา
แขน	-	-0.288*	-0.162
ขา	-	-	0.126
แขนและขา	-	-	-

2.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการพิการกับทักษะต่อการทำงานของคนพิการพบว่า คนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดมีทักษะต่อการทำงานเฉลี่ย 2.34 คนพิการที่มีระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดมีทักษะต่อการทำงานมีค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าทักษะต่อการทำงานของคนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดและคนพิการที่มีระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.541$) (ตารางที่ 4.29)

ตารางที่ 4.29

ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการพิการกับความต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงาน

ระยะเวลาการพิการ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
พิการแต่กำเนิด	15	2.34	0.330	0.615	0.541
พิการภายหลัง	45	2.29	0.302		

2.6 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสาขาการฝึกอาชีพต่อทักษะต่อ
การทำงานของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพในสาขาอิเล็กทรอนิกส์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
เท่ากับ 2.42 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพในสาขาคอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจมี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.18 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ทักษะต่อ
การทำงานระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.178$) (ตารางที่
4.30 และ 4.31)

ตารางที่ 4.30

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสาขาการฝึกอาชีพ
กับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ

สาขาการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.
การพัฒนาระบบสารสนเทศ	18	2.35	0.278
อิเล็กทรอนิกส์	12	2.42	0.275
คอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจ	20	2.18	0.303
เทคโนโลยีเขียนแบบแม่พิมพ์	5	2.20	0.346
การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	5	2.40	0.389
รวม	60	2.30	0.307

ตารางที่ 4.31

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสาขาการฝึกอาชีพกับทักษะ
ในการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.596	0.149	1.639	0.178
ภายในกลุ่ม	55	5.000	0.091		
รวม	59	5.596			

2.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพต่อทักษะต่อการทำงานพบว่า คนพิการที่ไม่มีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีทักษะต่อการทำงานเฉลี่ย 2.30 และคนพิการที่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีทักษะต่อการทำงานมีค่าเฉลี่ย 2.31 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าทักษะต่อการทำงานของคนพิการที่มีระยะเวลาฝึกตั้งแต่กำเนิดและคนพิการที่มีระยะเวลาฝึกภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.980$) (ตารางที่ 4.32)

ตารางที่ 4.32

ความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ
กับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ไม่เคย	43	2.30	0.321	-0.026	0.980
เคย	17	2.31	0.279		

3. คุณลักษณะส่วนบุคคลกับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพ

3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า เพศชายมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ย 2.59 ส่วนเพศหญิงมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ย 2.60 จะเห็นได้ว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test)

พบว่าทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของเพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.894$) (ตารางที่ 4.33)

ตารางที่ 4.33
ความแตกต่างระหว่างเพศกับทัศนคติต่อ
การประกอบอาชีพของคนพิการ

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ชาย	43	2.59	0.271	-0.133	0.894
หญิง	17	2.60	0.184		

3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 33-36 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.69 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 17-20 ปี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.55 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.773$) (ตารางที่ 4.34 และ 4.35)

ตารางที่ 4.34
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างอายุกับทัศนคติ
ต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

อายุ	N	$\bar{X}$	S.D.
17-20 ปี	10	2.55	0.359
21-24 ปี	16	2.57	0.141
25-28 ปี	18	2.57	0.298
29-32 ปี	8	2.62	0.196
33-36 ปี	8	2.69	0.203
รวม	60	2.59	0.248

ตารางที่ 4.35
ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างอายุกับทัศนคติต่อ
การประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.115	0.029	0.448	0.773
ภายในกลุ่ม	55	3.535	0.064		
รวม	59	3.650			

3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพต่อทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.88 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.56 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่าทัศนคติต่อการประกอบอาชีพระหว่างระดับการศึกษาก่อนเข้ารับการฟื้นฟูอาชีพไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.403$) (ตารางที่ 4.36 และ 4.37)

ตารางที่ 4.36
จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างการศึกษากับ
ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

การศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ประถมศึกษา	2	2.88	0.000
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	2.57	0.163
มัธยมศึกษาตอนปลาย	30	2.59	0.258
อื่น ๆ	9	2.56	0.361
รวม	60	2.59	0.248

ตารางที่ 4.37

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ

ต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.184	0.061	0.993	0.403
ภายในกลุ่ม	56	3.466	0.062		
รวม	59	3.650			

3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพความพิการต่อทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการที่ขา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.65 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีสภาพความพิการทั้งแขนและขา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.53 เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทัศนคติต่อการประกอบอาชีพระหว่างสภาพความพิการไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.216$) (ตารางที่ 4.38 และ 4.39)

ตารางที่ 4.38

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสภาพความพิการ

กับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

สภาพความพิการ	N	$\bar{X}$	S.D.
แขน	9	2.58	0.198
ขา	27	2.65	0.221
ทั้งแขนและขา	24	2.53	0.285
รวม	60	2.59	0.248

ตารางที่ 4.39

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสภาพความพิการกับทัศนคติ

ต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2	0.191	0.095	1.574	0.216
ภายในกลุ่ม	57	3.459	0.061		
รวม	59	3.650			

3.5 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการพิการกับทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า คนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ย 2.63 คนพิการที่มีระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ย 2.58 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการที่มีระยะเวลาพิการตั้งแต่กำเนิดและคนพิการที่มีระยะเวลาพิการภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.290$) (ตารางที่ 4.40)

ตารางที่ 4.40

ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาการพิการต่อการ

เข้าสู่ตลาดแรงงาน

ระยะเวลาการพิการ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
พิการแต่กำเนิด	15	2.63	0.129	1.069	0.290
พิการภายหลัง	45	2.58	0.277		

3.6 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสาขาการฝึกอาชีพต่อทัศนคติต่อการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพในสาขาการพัฒนาระบบสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 2.65 ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ฝึกอาชีพในสาขาเทคโนโลยีเขียนแบบแม่พิมพ์และสาขาการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 2.57 เมื่อ

ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ทักษะติดต่อการประกอบอาชีพระหว่างอายุไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.819$) (ตารางที่ 4.41 และ 4.42)

ตารางที่ 4.41

จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างสาขาการฝึกอาชีพ
กับทักษะติดต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

สาขาการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.
การพัฒนาาระบบสารสนเทศ	18	2.65	0.271
อิเล็กทรอนิกส์	12	2.58	0.237
คอมพิวเตอร์และการจัดการธุรกิจ	20	2.55	0.262
เทคโนโลยีเขียนแบบแม่พิมพ์	5	2.57	0.182
การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	5	2.57	0.241
รวม	60	2.59	0.248

ตารางที่ 4.42

ความแปรปรวนทางเดียวระหว่างสาขาการฝึกอาชีพกับทักษะ
ติดต่อการประกอบอาชีพของคนพิการ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4	0.099	0.025	0.384	0.819
ภายในกลุ่ม	55	3.551	0.065		
รวม	59	3.650			

3.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพต่อทักษะติดต่อการประกอบอาชีพพบว่า คนพิการที่ไม่มีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีทักษะติดต่อการประกอบอาชีพเฉลี่ย 2.58 และคนพิการที่เคยมีประสบการณ์ในการฝึกอาชีพมาก่อนมีทักษะติดต่อการประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ย 2.62 เมื่อทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติค่าที (t-test) พบว่าทักษะติดต่อการประกอบอาชีพของคนพิการที่มีระยะเวลาฝึกการตั้งแต่กำเนิดและคน

พิกการที่มีระยะเวลาพิกการภายหลังกำเนิดไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($p = 0.608$) (ตารางที่ 4.43)

ตารางที่ 4.43

ความแตกต่างระหว่างประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ
ต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ประสบการณ์ในการฝึกอาชีพ	N	$\bar{X}$	S.D.	t.	Sig.
ไม่เคย	43	2.58	0.272	-0.515	0.608
เคย	17	2.62	0.180		

ตารางที่ 4.44

สรุปภาพรวมการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่า P-value	ผลการทดสอบ
เพศกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.145	ไม่แตกต่าง
เพศกับทักษะในการประกอบอาชีพ	0.428	ไม่แตกต่าง
เพศกับทัศนคติต่อการทำงาน	0.894	ไม่แตกต่าง
อายุกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.004*	แตกต่าง
อายุกับทักษะในการประกอบอาชีพ	0.847	ไม่แตกต่าง
อายุกับทัศนคติต่อการทำงาน	0.773	ไม่แตกต่าง
ระดับการศึกษากับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.186	ไม่แตกต่าง
ระดับการศึกษากับทักษะในการประกอบอาชีพ	0.196	ไม่แตกต่าง
ระดับการศึกษากับทัศนคติต่อการทำงาน	0.403	ไม่แตกต่าง
สภาพความพิกการกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.214	ไม่แตกต่าง
สภาพความพิกการกับทักษะในการประกอบอาชีพ	0.039*	แตกต่าง
สภาพความพิกการกับทัศนคติต่อการทำงาน	0.216	ไม่แตกต่าง
ระยะเวลาการพิกการกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.894	ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 4.44 (ต่อ)

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่า P-value	ผลการทดสอบ
ระยะเวลาการกักพิการทักษะในการประกอบอาชีพ	0.541	ไม่แตกต่าง
ระยะเวลาการพิการกับทัศนคติต่อการทำงาน	0.290	ไม่แตกต่าง
สาขาอาชีพที่เข้ารับการฝึกกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ	0.958	ไม่แตกต่าง
สาขาอาชีพที่เข้ารับการฝึกกับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ	0.178	ไม่แตกต่าง
สาขาอาชีพที่เข้ารับการฝึกกับทัศนคติต่อการทำงานของคนพิการ	0.819	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การฝึกอาชีพกับความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ	0.973	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การฝึกอาชีพกับทักษะในการประกอบอาชีพของคนพิการ	0.980	ไม่แตกต่าง
ประสบการณ์การฝึกอาชีพกับทัศนคติต่อการทำงานของคนพิการ	0.608	ไม่แตกต่าง

ข้อเสนอแนะต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ

กลุ่มตัวอย่างได้เสนอแนะการส่งเสริมความพร้อมของคนพิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานไว้ดังนี้

1. จัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานแก่คนพิการเพิ่มมากขึ้น (14 คน)
2. ให้สถานประกอบการเปิดโอกาสให้คนพิการเข้าทำงานมากขึ้น (12 คน)
3. เพิ่มสถานฟื้นฟูอาชีพคนพิการมากขึ้น (6 คน)
4. รัฐมีนโยบายช่วยเหลือคนพิการอย่างจริงจัง (4 คน)
5. ส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์ทำงานจริงเพื่อเพิ่มทักษะการทำงานแก่คนพิการ (2 คน)
6. จัดตำแหน่งงานไว้เพื่อคนพิการโดยเฉพาะ (1 คน)

7. ส่งเสริมความรู้ด้านสารสนเทศแก่คนพิการเนื่องจากมีความจำเป็นในการทำงาน
ในตลาดแรงงานปัจจุบัน (1 คน)

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความพร้อมของคนพิการที่ได้รับการฟื้นฟูอาชีพต่อการเข้าสู่
ตลาดแรงงาน : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนอาชีวะพระมหาไถ่ พัทยา” ได้แบ่งประเด็นความพร้อม
เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

ความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

คนพิการมีความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับมาก แสดงว่าคนพิการส่วนใหญ่
ต้องการมีงานทำ โดยต้องการสร้างความมั่นคงให้กับตนเอง ต้องการมีรายได้เพื่อเลี้ยงดูตนเอง
เลี้ยงดูครอบครัว ฟื้นฟูสภาพความพิการของตน และเพื่อสร้างคุณค่าแก่ตนเอง มีความสอดคล้อง
กับ สุพรรณรัตน์ นันทโพธิ์จรณ์ (2544, น. 29) ซึ่งกล่าวว่าการทำงานหรืออาชีพ คือกิจกรรมที่
ก่อให้เกิดคุณค่าและสนองความต้องการทางด้านเศรษฐกิจ สอนองความต้องการทางด้านส่วนตัว
และสังคม รวมถึงการรู้สึกมีคุณค่ามีเกียรติและศักดิ์ศรีด้วย รายงานผลการมีงานทำของคนพิการ
(2533, น. 19-20, อ้างถึงใน ชลลดา ชนะศรีรัตนกุล, 2548, น. 55) ระบุว่าคนพิการต้องการมี
รายได้จากการทำงานเช่นเดียวกับคนปกติและต้องการใช้ชีวิตอย่างปกติในสังคม และเห็นว่า
คุณค่าของการมีงานทำที่เหมาะสมทำให้ชีวิตความเป็นอยู่มีกฎเกณฑ์เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป
ทั้งนี้คนพิการมีความต้องการหน่วยงานช่วยเหลือการจัดหางานให้แก่คนพิการเพื่อเพิ่มโอกาส
การได้งานทำมากขึ้น ด้านปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ พบว่า
อายุมีผลต่อความต้องการเข้าสู่ตลาดแรงงานของคนพิการ คนพิการที่มีอายุน้อยมีความต้องการ
เข้าสู่ตลาดแรงงานน้อยกว่าคนที่มีอายุมาก จากทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพของซูเปอร์
(Super' theory of Vocational Development) นวลศรี เปาโรหิตย์ (2541, น. 69, อ้างถึงใน
สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์, 2544, น. 74) ที่เชื่อว่ามนุษย์มีความแตกต่างด้านความสามารถ
ความสนใจและบุคลิกภาพ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลาและประสบการณ์ ทำให้การตัดสินใจ
ด้านอาชีพเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ทั้งนี้ซูเปอร์กล่าวว่า เมื่ออายุ 14-18 ปี บุคคลมีความสนใจด้าน
การศึกษาที่เหมาะสมกับตัวเลือกทางอาชีพของตน เมื่ออายุ 18-20 ปี ตัวเลือกทางอาชีพมี

ความเจาะจงมากขึ้น และเมื่อมีอายุมากยิ่งขึ้นจะมีความต้องการดำเนินอาชีพตามแผนที่วางไว้ สร้างความมั่นคงในอาชีพและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากขึ้น

ด้านทักษะในการประกอบอาชีพ

คนพิการส่วนใหญ่มีการพัฒนาทักษะการใช้อุปกรณ์การประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดความชำนาญ หากความรู้เพิ่มเติมตามสาขาอาชีพที่ตนเข้ารับการศึกษาทั้งทบทวนความรู้ อยู่เสมอ มีการวางแผนการปฏิบัติงานเป็นขั้นตอน แต่เมื่อศึกษาในภาพรวมแล้วพบว่าคนพิการมีทักษะในการทำงานในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากคนพิการขาดประสบการณ์ในการทำงาน และการศึกษาดูงานในสถานประกอบการเพื่อเพิ่มประสบการณ์ในการทำงาน สอดคล้องกับการศึกษาของ สุพรรณรัตน์ นันทไพโรจน์ (2544, น. 101) พบว่าการศึกษาดูงานทำให้คนพิการมีความมั่นใจและสามารถพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพได้ ด้านปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการประกอบอาชีพของคนพิการพบว่าสภาพความพิการที่แขนมีทักษะแตกต่างจากสภาพความพิการขาและพิการทั้งแขนและขา สุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ (2544, น. 24) กล่าวว่าคนพิการที่สูญเสียอวัยวะส่วนต่าง ๆ จะส่งผลต่อการทักษะและความสามารถในการทำงานเป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้นคนพิการควรมีการตัดสินใจเลือกงานที่มีลักษณะการทำงานเหมาะสมกับสภาพความพิการของตน

ด้านทัศนคติต่อการประกอบอาชีพ

คนพิการมีทัศนคติต่อการประกอบอาชีพระดับมาก มีการมองเห็นคุณค่าของตนเองว่าแม้ตนเองพิการก็มีความพร้อมและความสามารถหารายได้เลี้ยงตนเองได้ ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคในการทำงาน มีกำลังใจในการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบาก สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองรวมถึงให้การช่วยเหลือแนะนำผู้อื่นด้วย สอดคล้องกับแนวคิดการสร้างทัศนคติเชิงบวกของ ปาริชาติ สุวรรณบุบผา และคณะ (2549, น. 23) ซึ่งกล่าวว่าการพัฒนาคนพิการต้องสร้างทัศนคติเชิงบวก ประกอบด้วยการมองเห็นคุณค่าของตนเอง และการตระหนักถึงการพึ่งตนเอง ทั้งนี้จากการทดสอบคนพิการความคิดว่าตนเองมีคุณค่ามีความสามารถในการหารายได้เพื่อเลี้ยงตนเองได้ แม้ว่าจะต้องประสบกับอุปสรรคก็สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้คนพิการมีการตระหนักถึงการพึ่งตนเองสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง และให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นได้ สอดคล้องกับแนวคิดการพึ่งตนเองซึ่ง ไพบุลย์ เจริญทรัพย์ (2533, น. 41, อ้างถึงใน

เกสร พันธุ์, 2543, น. 16) กล่าวว่า การวัดความสำเร็จของการพึ่งตนเองประกอบด้วย การบริการตนเอง การช่วยตนเอง การเลี้ยงตนเอง การปลดตนเองหรือการปลดจากการพึ่งคนอื่น และการช่วยเหลือผู้อื่น การที่คนพิการมีการพึ่งตนเองและมองเห็นคุณค่าของตนเองนั้นจะช่วยให้คนพิการมีความพร้อมและประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ นิรมล เย็นสุข (2539, อ้างถึงใน สุพรรณรัตน์ นันทไพโรจน์, 2544, น. 26) กล่าวว่าคนพิการที่จะเข้าสู่อาชีพและประสบผลสำเร็จในอาชีพได้นั้น นอกจากได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว ต้องมีความต้องการและความตั้งใจจริงในการพึ่งพาตนเอง

ความพร้อมของคนพิการต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

จากการศึกษาความพร้อมทั้ง 3 ด้าน พบว่าคนพิการมีความพร้อมต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยมีความต้องการที่จะมีงานทำสูง และทัศนคติที่ดีในการทำงานแม้ว่าคนพิการจะมีทักษะในการทำงานในระดับปานกลาง สอดคล้องตามแนวคิดเรื่องความพร้อมของ Good (อ้างถึงใน อุบล จันทร์เพชร, 2543 น. 12) กล่าวว่าความพร้อมคือการตกลงใจความปรารถนาความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม และสุมิตรา จันประเสริฐ (2544, น. 14, อ้างถึงใน สายฝน ศิริพร, 2546, น. 23) กล่าวว่าความพร้อมคือสภาพที่บุคคลมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจในการเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ทัศนคติ และแรงจูงใจเป็นสำคัญ ทั้งนี้คนพิการมีความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน มีทัศนคติที่ดี แม้ว่ามีทักษะต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงานในระดับปานกลาง แต่กล่าวได้ว่าคนพิการมีความพร้อมเพียงพอต่อการเข้าสู่ตลาดแรงงาน